

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. I. Magnificentia gloriæ, quantum spectat ad Animam sanctissimæ
Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

que perstrinxisse oculos, non, quod multum adhuc attulerit luminis meo animo, sed quod ingens in corde meo accenderit desiderium paulisper fufius & penitius aspiciendi illam: Hanc ob rem rogavi Thrafitum, ut tantum sibi vellent sumere laboris & integrum mihi struere convivium ex opiparis dapibus, quarum mihi jam dederat prægustum: annuit is votis meis; unde simul plures institumus Consultationes circa omnia

prodigia, quorum rudem tantum mihi fecerat delineationem, quin adhuc eorum mihi ostenderet pulchritudinem: tanta igitur erga me obsequiositatis, fuit & benevolentiz, ut informare me non disiret, quoad plenam habuerim satisfactionem in ijs omnibus, quæ nõse desiderabam circa Assumptionem Sanctissimæ Virginis: & ecce quomodo incepti-

rimus!

* *

ARGUMENTUM.

Magnificentia gloria, quantum spectat ad Animam Sanctissimæ Virginis.

ARTICULUS I.

Interrogavi mox ipsum ab initio; quomodo vides magnificentiam gloriæ Virginis Sanctissimæ in primo hæc Evangelij verbo: *Intravit JESUS?* Non video id ullâ ratione loqui de ipsius gloriâ.

Nõne probè advertis, respondit mihi, quod Evangelium non loquatur de Sanctissimâ Virgine, sicut loquitur de alijs Sanctis? Quando de alijs Sanctis loquitur, dicit: *Intra in gaudium Domini tui,* & quando Deus admittit illos in possessionem gloriæ suæ, ait ad illos: *veni serve bone & fidelis, intra in gaudium Domini tui.* Sed Evangelium aliâ ratione loquitur de Sanctissimâ Virgine, dum ait:

Intravit JESUS; & Deus aliâ etiã omninõ ratione, loquitur illi, quàm Sanctis, dum inquit ad illam: *Veni Mater mea, & tota gloria mea intret in te;* magna est differentia inter duo hæc verba: *Intra & intravit;* intra in gloriam meam, & gloria mea intret in te.

Siquidem, uti egregiè loquitur Sanctus Thomas, necessarium est, ut omnes Beati intrent in gaudium Domini, & gaudium Domini non intret in ipsos: Ratio hujus omninõ manifesta est: gaudium, quo fruimur ex possessione rerum, quæ minores sunt corde nostro, bene intrare potest in cor nostrum; sed quia Deus, qui bonum infinitum est, infinitâ ratione est major corde

D. Thom;
in c. 25.
Matth.

Matth. 21.
v. 23.

de hominis, ideò gaudiam, quod nobis oritur ex possessione Dei, intrare non potest in cor nostrum, sed cor nostrum intrat in illud: *Deus major est corde nostro, & ideò, qui gaudet de Deo, intrat in gaudium.* Nam sicut sponsa intrat in mare potius, quàm mare intret in spongiam, & licet ab eo tota penetretur, nihilominus non continet mare, id est, non includit illud, sed potius continetur & includitur in maximâ elementi hujus vastitate: ita quàmvis Beati toti penetrerent à gaudio Dei, ipsi tamen non includunt propterea illud, sed ipsi includuntur in infinito gaudio Domini sui, quod majus longè est animabus ipsorum; hinc est, quòd dicatur ipsis omnibus: *Intra in gaudium Domini tui.*

Anima
sanctorum
intrant in
gaudium
Dei sicut
spongia in
mare.

Omnia gloria Paradiso est ratione quâdam inclusa in sanctissima Virgine. Sed quantum prodigium est hic? quòd ad exprimendum gloriam Sanctissimæ Virginis non dicatur: intrasse ipsam in gaudium Domini, sed certa adhibeantur verba, quæ innuere videntur, quòd omne & totum gaudium beatitudinis intraverit in illam: *Intravit JESUS*: quasi gloria ipsius ejusdem esset ordinis, cujus est gloria Dei, quæ tota inclusa est in ipso, quàmque Theologi nuncupant *comprehensivam*, eò quòd comprehendat & perfectè includat omnem immensitatem divinam: Sic Mater hæc Admirabilis jam experimento edocta, quòd includere in se possit omnem Magnitudinem

Dei ex privilegio divinæ Maternitatis suæ, vi cujus portavit in utero suo ipsum, quem cæli cælestium capere non possunt, uti canit Ecclesia, includere sola in se potuit totam immensitatem gloriæ Paradisi.

Non quòd gloria Sanctissimæ Virginis adæquet reipsâ infinitatem gloriæ Dei: *Quis enim est ut Deus?* sed Evangelium ita loquitur, ad insinuandum nobis, quòd gloria Sanctissimæ Virginis ad sublimem adèò attollatur verticem, ut omnes nostras transcendat cogitationes, ut excedat gloriam omnium Angelorum, omniumque Sanctorum in cælo; & ut ita loquar immensitatis cujusdam speciei, quæ propriissimè convenit gloriæ, quam Sanctissima possidet Virgo, appropinquet & accedat, quantum possibile est puræ creaturæ, ad gloriam ipsam Creatoris. Ecce mysterium hæc involutum verbis: *Intravit JESUS.*

Non adæquet ipse quidem gloriam Dei infinitam, stupenda tamen est magnitudo ipsius.

Fateor, dicebam ipsi, id mihi mox ab initio magnum lumen attulit circa ipsius gloriam; sed metuo, ne illud perdam, idque illicò meo dilabatur animo, nisi firmetur quibusdam rationibus, quæ illud stabiliant ac confirment. Atferam tibi, respondit mihi Thrasilus, rationes tam luculentas, ut recepturus sis illas promptissimè, nec obliturus illarum tam facilè.

Considera, quòd gloria æterna (quæ æqualis non est in omnibus

Sap.

Sanctis) mensuretur tribus, juxta communem doctrinam Theologorum: Primum est gratia, secundum sunt merita, tertium est amor Dei; Ecce rationem hujus, quam afferunt. Affirmant illam dari, vel ut hæreditatem Filiorum DEI, vel ut remunerationem servorum Dei; vel ut finem ultimum amicorum Dei: Velut hæreditas mensuratur per gratiam, quæ nos adoptat in filios Dei; velut remuneratio mensuratur per merita, quæ

dignos nos reddunt ad recipiendum pretiosam mercedem istam; velut finis ultimus mensuratur per amorem qui est pondus, quod tendere nos facit ad illam, velut ad centrum quietis nostræ æternæ: apprehende tres hæc mensuras, gratiam, merita, amorem, & vide, an assequi possis per illas cognitionem, quanta sit magnitudo gloriæ Virginis Sanctissimæ.

* * *

ARGUMENTUM.

Prima mensura gloriæ, quam Sanctissima Virgo possidet in cælo, est gratia, quam habuit in terris.

ARTICULUS II.

Rom. 6.

Cum gloria non sit nisi gratia consummata, sicut gratia est gloria incepta, certum est, quod quilibet Beatorum recipiat in cælo gloriam juxta mensuram gratiarum quas habuerit in terris. Jam universim agnoscimus nonnisi tres gratiarum species. Prima est gratia innocentia; Secunda est gratia Redemptionis, tertia est gratia, quæ nuncupari potest divina, vel DEVS ipse; & omnes tres recepit Sanctissima Virgo in omni sua abundantia.

Prima est gratia status innocentia, quæ DEVS replevit Proto- parentem nostrum Adam, quando formavit ipsum ab initio, velut perfectissimum opus manuum sua-

R. P. Isaac, Consultat. Tom. III.

rum. Dederat is ipsi ab initio gratiam quandam supernaturalem tam copiosam, tamque abundantem, ut haberet, unde eadem repletet omnes suos posteros, faciens ipsos nasci suos filios, nasci quoque fecisset filios Dei; sic omnes Sancti fuissent, antequam ratione præditi, sicque ratione quâdam capientes possessionem cæli, antequam solum suis attigissent pedibus terram. O Beatam conditionem hominum, si ipsorum Proto- parens firmus stetisset in hoc statu gratia, nimirum innocentia suæ? Poterant de ipso dici hæc verba Ecclesiastici: Vos admirabile, opus ex cæli. Sed cheu fragilis erat, cumque ad nostram infelicitatem sub-

S S S S

lacua